



**Erasmi a Chokier Tractatus absolutissimus de
iurisdictione ordinarii in exemptos, deque illorum
exemptione ab ordinaria iurisdictione**

Mvltis Pontificvm Decretis, Et SS. Congregationis ... Cardinalium
Declarationibus illustratus ; omnibus in iudicio Civili & foro Ecclesiastico
versantibus perquam utilis ac necessarius ; in duos tomos ab ipso Auctore
distinctus

Chokier, Érasme de
Coloniae Agrippinae, 1684

5. An exemptiones expirent morte concedentis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61886](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61886)

eum res integra esse desit, tum enim Regulariter poenitentiae locus esse non solet, 2
 ca. quod semel de reg. iur. in 6. Restaur. d. n. 14. Eandem etiam conclusionem nominatim
 confirmat Felinus, tradens nedum Episcopum revocare non posse exemptionem a
 se concessam, sed ne quidem legatum. Fel. cap. novus n. 11. de iudic. Abb. ca. at si Clerici §.
 de adulteris col. 4. eod. tit. est enim de plenitudine potestatis solius Principis revocatio
 privilegii a se concessi, uti post multos notavit Baldus l. 2. col. 8. C. de servit. Et aqua
 addo Imolam & Anton. cap. que in Ecclesiarum de constit. Fel. d. cap. novus. nu. 11. Et seq.
 Episcopus aut legatus iure Principum non gaudere, sed inferiores esse, const. tunc
 nulloque subjectos iuris est non ignoti. Et ideo ff. de offic. procon. Et leg. cap. 1. c. trans
 lato de constit. adeo ut iuri communi derogare non possint, cum distinctione tamen
 quam adfert Navarrus cons. 3. n. 1. de reliquiis Et venerat sancti. Abb. Et DD. ca. quod su
 per his de major. Et obedient.

QUESTIO V.

An Exemptiones expirent morte concedentis.

SUMMARIUM.

1. 8. Privilegia an expirent morte conce-
 dentis.
2. Quid si adsit clausula quousque revoce-
 tur, dum non revocabitur, dum ea non
 revocaverimus.
3. Quid interim dum fuerit nostra voluntas,
 usque ad nostrum beneplacitum ad no-
 strum libitum. Et c.
5. Ad beneplacitum sedis Apostolicae.
6. Ad beneplacitum Papa.
7. Privilegia effectum non sortita, non sunt
 perpetua.
9. Principe ex causa deposito, an eius privi-
 legia durent.
10. Statuta Et praecepta iudicum interloen-
 toria expirent eorum morte.

Regulare est, quod privilegia omnia & Exemptiones durent etiam in tempus
 successoris ipsius concedentis. Innoc. cap. quod translatum de offic. deleg. Land.
 tract. de rescript. qu. 59. Jo. de Sotomayor. de beneficio part. 3. q. 14. n. 23. per ca. decret. Et ca.
 indultum de reg. iur. in 6. Franc. ca. ult. n. 5. de rescript. in 6. Greg. Sarrus Benedictinus in
 Theol. Moral. part. 1. lib. 7. cap. 14. n. 7. vide Navarr. cap. placuit n. 16. quest. an licen-
 tia morte expiret de poeni. dist. 6. ab ilate. Dubium vero est, si exemptio sit firmata hu-
 iusmodi clausulis. Quousque revocetur usque ad nostrum beneplacitum, donec
 voluerimus aliterve ejuscemodi in effectu quid iuris? pro cuius solutione traduntur
 haec solutiones.

Prima

- Prima, si Exemptio à summo Pontifice vel principe absolutè concedatur, vel sub hac forma, quousque revocetur, interim dum non revocabitur, dum eam non revocaverimus &c. non expirat morte concedentis, eo quod ut exiret, opus sit expressa revocatione, per *tex. l. si delegatus §. 1. de offic. deleg. in 6. ubi DD. l. cum precario late & doctissime Molin. de iust. & iure tom. 2. disput. 298. Restaur. de imper. q. 115. n. 13. in fin. per mortem enim voluntas non dicitur revocari, nec actus ut communiter testatur. Decius l. eius est velle in fin. ff. de reg. iur.*
- Secunda, si vero concessa fuerit sub hac forma, interim dum hæc fuerit nostra voluntas, usque ad nostrum beneplacitum, id nostrum libitum, dum voluerimus, tam diu durat, donec concedens eam revocaverit, quia istud beneplacitum nulli legi subiacet. *tex. l. fideicommissa §. quamquam ff. de leg. 3. ubi glo. in verb. voluerit. Nat. conf. 108. n. 5. vol. 3. Doct. Navarr. conf. 3. per tot. de privilegiis.*
- Aut donec concedens moriatur, Quia voluntas morte solvitur & extinguitur. *tex. cap. si gratiose ubi Franc. & DD. conf. 404. col. 3. Gofadin. conf. 22. num. 4. l. mandatum C. mand. l. uxorem §. per. ff. de leg. 3. Molina d. disputat. 2. 8. Licet Gall. usi dicat observari, talia privilegia morte concedentis non esse revocata. Gaill. lib. 2. obs. 60. n. 16. per *tex. l. iuris peritus ff. de excus. tur. l. sufficit ff. de cond. indeb. glo. cap. fin. de rescript. in 6. in verb. perpetuas. Dec. conf. 108. maxime quando Exemptio solemniter est & expedita à Camera Apostolica seu Regia, quæ nunquam mori dicitur. late Restaur. de imper. q. 114. n. 6. & seq.**
- Tertia, si dicatur ad beneplacitum sedis Apostolicæ aut interim dum Apostolica Sedes voluerit, tum non expirat morte, sed opus est expressa revocatione. *tex. d. ca. si gratiose. Quia Sedes nunquam moritur. Molina d. disputat. 298. Castrens. l. locatio. n. 2. ff. locat. Card. Clem. 1. n. 1. & 4. de probat. late Mandos. in gl. faculi. regen. §. volentes in vers. à nobis ad beneplacitum nostrum fol. 43.*
- Quarta, si verò dicatur ad beneplacitum Papæ seu Summi Pontificis, major est difficultas, nam Covarruvias, ut refert Molina, censet expirare morte Pontificis, At vero idem Molina sustinet è contra, ex quo ejusmodi gratia censetur sub nomine conceptæ dignitatis. *Molina d. disputat. 298. Navarr. conf. 31. numer. 2. de prob. Cujusmodi concessio transit in successorem. Fel. Abb. & DD. cap. quoniam, Abbas de offic. deleg. Abb. cap. 1. de probat. Restaur. tract. de Imperat. q. 114. numer. 1. in fin. Porro quod iniuriam dixi, privilegia esse perpetua, nec expirat morte concedentis, id ita verum est, si in vita fuerunt sortita effectum, alioquin enim privilegium seu gratia prædecessoris in futuris nondum consummatis nihil operaretur. Cynus in l. fin. C. in quibus casibus Restaur. de Imperat. quest. 115. numer. 1. decis. Neapol. 101. & dec. 392. numer. 16. Bald. cap. 1. qui successor teneant. Restaur. de Imperat. quest. 114. numer. 3. & seq.*
- Plura possent adferri, quæ ad hoc spectant institutum, velut quid de executor

ore gratia, Salvo conductu, Vicario Imperatoris, aut Papae, licentia non rescidendi in beneficio, aut aliquid faciendi extrahendi ex aliquo loco, item de privilegio legitimi mandati, Doctorandi, indulgentias concedendi, Licentia alteri conficiendi an censentur morte concedentis expirare. Quae omnia peti poterunt ex locis DD. spectant enim plerumque ad elucidationem l. mandatum C. mandati, Restaur. d. quaest. 115. Et DD. supra allegati Franc. d. cap. ult. num. 5. Navarr. in ca. placuit ut deinceps dist. 6. de poeni. n. 16. Et seqq.

Quid autem juris an Principe cassato seu ex aliqua causa privato ejus privilegia & concessae immunitates durent, petatur ex Restauro & DD. d. tract. qu. 93. per tot. Postremo notandum, quod statuta & praecipua quae iudices interlocutorie pronunciant, regulariter expirant eis mortuis, secus vero quae definitive statuunt atque definitiunt, quia ea sunt perpetua, Fel. post Panor. Et alios cap. ex literis n. 21. de constit. Navar. in suo tract. de datis & promissis pro iustitia notab. 1. num. 2. vers. ex quo inferitur.

QUAESTIO VI.

Revocatio Exemptionum officiatne ignorantes.

SUMMARIUM.

1. Distinguendum inter revocationem hominis & legis. 2. Gesta per legatum revocatum an subsistant.

Diximus supra, Exemptos suo gaudere privilegio antequam illud eis innoverit lib. 2. quaest. 15. Quid autem juris, si revocatio statim eis non innoscat, an nocet? Philippus Franc. & Jo. And. id examinant, distinguuntque inter revocationem quae fit per hominem, aut per legem, ut prior non noceat ante notificationem, sicut de revocatione procuratoris dicitur quae non nocet, antequam revocationis noticia ad Procuratorem pervenerit. Card. in proem. Clem. §. universitati n. 5. Et latius in cap. ex parte Decani extra de rescript. ubi late DD. Posterior vero, quae fit per viam legis etiam non noceat, nisi post duos menses, secundum alibi notata per DD. in c. 2. de constit. Franc. Et Jo. And. cap. fin. n. 5. de rescript. in 6. latissime Franc. cap. 1. §. ex parte num. 4. Et seqq. de concess. prabend. in 6. late Menoch. de arbit. Jud. casu 185. n. 40. Abb. cap. 2. num. 7. cum Apost. de constit.

Quaestio perutilis est ad multorum casuum decisionem, Exemplum, si excommunicatio vel sententia feratur per Ordinarium, cujus iurisdicatio est restituta contra Exemptos id ignorantes, utrum ejusmodi sententia ligabuntur? qua de re similibusque quaestionibus Jo. And. & Franc. d. §. ex parte. Eadem inducuntur ad quaestionem